

BOLJŠI PREDPISI NA PODROČJU VARSTVA RASTLIN

Vlasta KNAPIČ¹, Katarina GROZNIK², Anita BENKO BELOGLAVEC³, Simona
MAVSAR⁴, Mirjam ČELAN⁵

^{1,2,4,5}Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Fitosanitarna uprava RS, Ljubljana

²mag, univ. dipl. inž. agr., prav tam

³Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo
in hrano, Ljubljana

IZVLEČEK

Usmeritev v izboljšanje predpisov vključuje elemente kot so: ocena učinkov, posvetovanje z zainteresiranimi strankami, zmanjševanje administrativnih ovir in poenostavitev zakonodaje. Delo na izboljšanju predpisov se je začelo na podlagi Lizbonske strategije (2000) sprejete v okviru Sveta Evropske unije (EU), ki je postavila kot prioriteto vzpostavitev poslovanju prijaznega okolja z zmanjševanjem administrativnih bremen v obstoječih predpisih in s preprečevanjem nastajanja novih bremen. Jasnejša, enostavnejša in bolj razumljiva zakonodaja je ključna za učinkovitejše poslovanje in bolj zadovoljne stranke oziroma državljane. Ena od prioriteta slovenskega predsedovanja Svetu EU v letu 2008 je bila spodbujanje stalnega in sistematičnega zbiranja novih predlogov za poenostavitve predpisov na EU ravni. V prispevku obravnavamo dva primera s področja varstva rastlin. Prvi je razprava 27 držav članic EU o rezultatih vprašalnika o potencialnih vplivih registracije in drugih postopkov za zagotavljanje fitosanitarne varnosti izvoznih pošiljk. Drugi primer je začetek postopka za izvedbo celovitega pregleda režima zdravstvenega varstva rastlin v EU, ki ga opredeljuje direktiva Sveta 2000/29/EC. Pregled se bo nadaljeval do leta 2015, ko pričakujemo obravnavo revidiranega predpisa. Do takrat je potrebno spodbujati pridobivanje čim več predlogov za poenostavitve sedanje predpisane ureditve področja varstva rastlin kot tudi predpisov, povezanih z varstvom osebnih podatkov, ter drugih administrativnih bremen z vključevanjem zainteresiranih skupin v javnem in zasebnem sektorju tako na nacionalni kot EU ravni.

Ključne besede: zdravje rastlin, boljši predpisi, zakonodaja

ABSTRACT

BETTER REGULATION IN THE PLANT HEALTH SECTOR

Better regulation principles relate to the following elements: Impact assessments, Consultation of interested parties, Reduction of administrative burdens and Simplification of legislation. Better regulation activities started on the basis of the Lisbon strategy (2000) of the Council of the European Union (EU), which set as a priority a business friendly environment enhanced by reducing administrative burdens in the existing regulations and preventing imposing new ones. A clearer, simpler and more understandable regulation is the key for a more effective business and more satisfied customers/citizens. One of the priorities

¹ univ. dipl. inž. agr., Einspielerjeva 6, SI-1000 Ljubljana

² mag. agr. znan., prav tam

³ univ. dipl. inž. agr., Parmova 33, SI-1000 Ljubljana

⁴ mag. agr. znan., Einspielerjeva 6, SI-1000 Ljubljana

⁵ univ. dipl. inž. agr., prav tam

of the Slovenian Presidency to the EU in 2008 was to stimulate a permanent and systematic collecting of new proposals for regulation simplification at the EU level. In the paper two examples are given which are related to the plant health field: The first one is discussion of the outcome of questionnaires on potential implications of registration and other procedures for maintaining phytosanitary security of consignments for export, which was held by 27 EU Member States as an impact assessment of potential implications of registration of exporters and other procedures aiming at phytosanitary security after certification. The second example is start of the procedure for undertaking a complete review of the EU Plant Health regime set by the Council directive 2000/29/EC, which will continue until 2015, when new revised plant health legislation is expected. Meanwhile activities should be stimulated to obtain as many proposals as possible for a simplification of the existing plant health legislation and the legislation connected to personal data protection and other administrative burdens, by including all interested parties in a public and private sector at the national and EU level.

Key words: plant health, better regulation, legislation

1 UVOD

Voditelji držav članic Evropske unije (EU), so marca 2000 sprejeli Lizbonsko strategijo, ki predvideva, da bi do leta 2010 EU postala najbolj dinamična in konkurenčna, na znanju temelječa ekonomija na svetu. Za doseg zadane cilja obstaja vrsta pobud, ki so namenjene izboljšanju predpisov, vključno s poenostavitvijo obstoječih predpisov, večjim sodelovanjem interesnih skupin, sistematično uporabo ocene učinkov predpisov za nove zakonodajne predloge in uvedbo postopka za opredelitev stroškov administracije. V času slovenskega predsedovanja Svetu EU smo si prizadevali za posamezne cilje, kot je krepitev konkurenčnosti podjetij s spodbujanjem hitre rasti malih in srednje velikih podjetij in ukrepom za zmanjševanje administrativnih ovir, ki jih postavljajo predpisi dostikrat tudi zaradi prenosa uredb in direktiv EU v nacionalni pravni red.

Vsi strateški dokumenti s področja boljše priprave predpisov uvajajo pojem »deležnik«, ki predstavlja zainteresirano javnost, ki sodeluje pri pripravi predpisov. V prispevku želimo poudariti zlasti pomen sodelovanja strokovne in drugih zainteresiranih javnosti z državno upravo v zgodnjih fazah priprave predpisov tako na nacionalni kot EU ravni, da bi skupaj ustvarili predpise, ki upoštevajo načela potrebnosti minimalnega pravnega urejanja, samoomejevanja, sorazmernosti, odgovornosti, dostopnosti, poenostavitve in transparentnosti (Rezolucija o normativni dejavnosti, 2009).

2 SPREMEMBE V PRIPRAVI PREDPISOV

2.1 Odprava administrativnih ovir

Program za odpravo administrativnih ovir je v slovenski državni upravi stekel že leta 2005, saj so številni predpisi po nepotrebnem bremenili državljane in podjetja ter jim postavljali ovire npr. pri pridobivanju raznih dovoljenj, soglasij in odločb. Gre za proces odprave ovir v obstoječih predpisih oz. preprečitve birokratskih postopkov ob nastajanju novih predpisov. Kjer pa brez določenih zahtev ne gre, je potrebno zmanjšati ovire in jih izčrpno pojasniti vsem deležnikom, ki jih predpisi zadevajo. Tudi na fitosanitarnem področju smo v letih 2006 in 2007 v zakonu o zdravstvenem varstvu rastlin in 6 pravilnikih odpravili vse določbe, ki so pri registraciji ali vlaganju zahtevkov in prošnji zahtevale razna potrdila, kopije zapisnikov in odločb drugih organov. Pri svojem delu morajo uradniki sedaj pridobiti taka potrdila in izpiske po uradni dolžnosti iz evidenc in registrov drugih organov, državljani in podjetja pa tako nimajo dodatnih stroškov in zamude časa, ki so predstavljali bremena.

2.2 Odprava ali zmanjšanje administrativnih bremen

Kot administrativna bremena štejemo tisti del administrativnih stroškov, ki nastanejo zgolj zaradi zahtev predpisov (npr. takse in pristojbine) in niso navadni stroški podjetja ali posameznika. Lizbonska strategija si je postavila za cilj zmanjšanje bremen za 25 % do leta 2012. Tudi v Sloveniji si prizadevamo slediti temu cilju, zato bodo postopki sprejemanja predpisov še bolj odprti državljanom in nevladnim organizacijam, da bodo lahko vplivali na spoštovanja načel za boljšo pripravo predpisov vključno s presojo njihovih učinkov, ki postaja nov obvezni element pri pripravi zakonodaje (Resolucija o normativni dejavnosti, 2009).

V Sloveniji delamo neke vrste presojo učinkov zakonov in uredb, medtem ko učinkov predpisov na ravni ministrov sistematično ne presojamo. Ta faza je zelo dobro vpeljana v postopkih sprejemanja EU predpisov, vendar se naše nevladne organizacije premalo vključujejo v razprave evropskih razsežnosti. Slednje velja manj za področje kmetijske politike bolj pa za predpise s področja varne hrane, veterine in zdravstvenega varstva rastlin. V prihodnje bodo ob pripravi predloga vsakega nacionalnega predpisa analitično opredeljeni učinki na podlagi opredelitve problema, ciljev, alternativne možnosti za rešitev problema, ugotavljanja verjetnih okoljskih, gospodarskih in socialnih učinkov, ocene stroškov, primerjave alternativnih možnosti rešitev ter evalvacije predpisa. Evropska komisija sicer oceni te učinke za vsak EU predpis, na nacionalnem nivoju pa jih opredelimo v stališčih, ki jih Slovenija podaja v postopkih sprejemanja EU predpisov.

2.3 Sodelovanje zainteresirane javnosti

Zahtevnejši postopki priprave predpisov bodo v bodoče zahtevali tudi več časa za pripravo. V času prilagajanja nacionalnih predpisov EU zakonodaji smo v letih 2000 do 2004 po sili razmer zelo pogosto spreminjali predpise, jih morda premalo prilagodili nacionalnim posebnostim ter dajali javnosti premalo časa za aktivno sodelovanje v postopku sprejemanja. Tik pred vstopom v EU 1. maja 2004 smo na področju zdravstvenega varstva rastlin v enem letu spremenili 24 predpisov, kar je verjetno neponovljiv rekord. Zakon o zdravstvenem varstvu (2001) smo spreminjali glede na tehnične zahteve direktive 2000/29/ES in potrebe veljavnosti določb za ozemlje RS in kasneje EU spreminjali skoraj letno:

- Osnovni zakon ZZVR-1 (Uradni list RS, št. 45/2001).
- Prva sprememba z zakonom o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/2002 - ZDU-1).
- Druga sprememba z »omnibus« zakonom o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov na področju kmetijstva in gozdarstva (Uradni list RS, št. 45/2004 – ZdZPKG), ki je spremenil šest in razveljavil en zakon v okviru enega zakonodajnega postopka.
- Tretja sprememba z ZZVR-1A, ko je bilo objavljeno tudi uradno prečiščeno besedilo (ZZVR-1-UPB1; Uradni list RS, št. 23/2005).
- Četrta sprememba z zakonom o društvih (Uradni list RS, št. 61/2006-ZDru-1) in
- Peta sprememba z ZZVR-1B (Uradni list RS, št. 40/2007).

Tako zakon kot njegove spremembe so bili sprejeti po hitrem postopku, ki je omogočal sprejem zakona poprečno v letu dni. To, da je zakon o zdravstvenem varstvu objavljen kot uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 62/2007; ZZVR-1-UPB2), ne samo prispeva k transparentnosti, ampak sploh omogoča njegovo razumevanje in izvajanje.

Sedaj, ko se je v Republiki Sloveniji po osamosvojitvi in vključitvi v Evropsko unijo končalo zakonodajno urejanje na vseh glavnih področjih, saj so bili sprejeti sistemski zakoni, kodificirana so bila posamezna zakonodajna področja, odpravljene pravne praznine in nejasnosti, v veliki večini nadomeščena uporaba jugoslovanskih predpisov z novo nacionalno

zakonodajo, je potrebno hitrost sprejemanja predpisov umiriti in zagotoviti sodelovanje z javnostjo. To bo doseženo ob spoštovanju postavljenih načel (pravočasnosti, odprtosti, dostopnosti, odzivnosti, transparentnosti, sledljivosti) ter ob upoštevanju minimalnih priporočil, kot je npr. časovni okvir za vključevanje javnosti v proces sprejemanja predpisa, ki bo znašal najmanj 30 do 60 dni ali več (Resolucija o normativni dejavnosti, 2009).

3 EVROPSKA UREDITEV VARNOSTI IZVOZNIH POŠILJK

Ureditev varnosti izvoznih pošiljk v Evropski uniji je primer, ko lahko namesto predpisa velja neka druga, navadno bolj fleksibilna, oblika normiranja ali standardizacije postopkov. V času predsedovanja Svetu EU je imela slovenska ekipa v delovni skupini za reševanje trgovinskih in fitosanitarnih zadev s tretjimi državami priložnost obdelati rezultate ankete o vplivu novih fitosanitarnih zahtev pri tranzitnih in izvoznih postopkih na ozemlju EU, ki niso bile posledica spremembe direktive, ampak gentlemenškega dogovora v obliki sklepa Sveta EU (Concept Paper, 2008). Zaradi težav z izvozom v Rusko federacijo je namreč nemško predsedstvo začelo delo na usklajevanju izvoznih postopkov, ki jih države članice izvajajo za rastline in rastlinske proizvode (npr. sadje, zelenjava, les). Direktiva 2000/29/ES namreč ureja uvozne postopke, izvoznih pa, razen sklica na mednarodno konvencijo o varstvu rastlin in prevzemom enotnega obrazca za izvozno pošiljko (t. i. fitosanitarno spričevalo), ne ureja. Ker je Ruska federacija zahtevala izboljšanje fitosanitarne varnosti, ki jo predpisuje mednarodna konvencija o varstvu rastlin, so se države članice EU, ki so tudi podpisnice konvencije, po posvetovanju odločile za medsebojno obveščanje o pošiljkah in proučile, kako bi lahko v nacionalnih predpisih zavezali izvoznike, da pošiljke po opravljenem fitosanitarnem pregledu in izdaji fitosanitarnega spričevala, ne bi spreminjali. Čeprav je k odločitvi o poenotenju postopkov in boljši izmenjavi informacij prispeval gospodarski interes izvoznikov za velik ruski trg, je portugalsko predsedstvo vodilo pripravo anketnega vprašalnika o vplivih zahtev za registracijo izvoznikov in dodatnega etiketiranja, pakiranja in ločevanja posameznih proizvodov pred izvozom, ki ga je slovensko predsedstvo nato obdelalo in pripeljalo do sklepov.

Na vprašanja, kakšna bremena oziroma vpliv bodo imele nove zahteve na njihovo poslovanje, so odgovarjali tako državni organi kot gospodarska združenja. Bolj intenzivne panoge izvoznikov, ki se ukvarjajo s trgovanjem semena, čebulic, rezanega cvetja, krompirja, sadja in zelenjave, so že sedaj organizirane tako, da blago pakirajo za končnega kupca, ga primerno označijo in zaradi jezikovnih razlik na etiketah ločeno skladiščijo glede na ciljni trg (Preglednica 1). Nove zahteve bi zanje tako ne predstavljale bistvenih dodatnih obremenitev. Mnoge izmed njih imajo vpeljan sistem kakovosti, tako da uradni fitosanitarni nadzor, ki zahteva vodenje evidenc in ravnanje po ustaljenih internih določilih, ne bi predstavljalo bistvenega dodatnega bremena. Drugače pa je s sektorji, ki izvažajo razsuti tovor (npr. zrnje pšenice, koruze itd.) ali les. Dodatne zahteve bi zanje predstavljale nove obremenitve.

Zanimivi so bili odgovori državnih organov, ki sicer morajo implementirati določbe mednarodne konvencije o varstvu rastlin, da je vsaka država izvoznica dolžna poskrbeti za izpolnjevanje fitosanitarnih zahtev države uvoznice in za ohranjanje neoporečnosti pošiljke od izvoznega uradnega potrjevanja (izdaje fitosanitarnega spričevala) do samega fizičnega izvoza pošiljke čez mejo EU. Tako tranzitni kot izvozni fitosanitarni postopki so tesno povezani s carinskimi, vendar kljub temu prihaja do zamenjave blaga, ki je na koncu v uvozni državi neskladno z dokumenti. Nenazadnje se s sadjem in zelenjavo npr. iz Španije ali Grčije v tranzitu do ruske meje lahko zgodi veliko nepredvidenih dogodkov, ki pa jih mora obvladovati izvoznik sam. Zanje ne more biti odgovorna državna fitosanitarna služba. Slednje razumejo tako uradni organi kot podjetja, rezultati ocene vpliva pri obeh skupinah pa so pokazali le pri četrtini držav članic velik vpliv na poslovanje (preglednica 2).

Preglednica 1: Odstotek podjetij, ki že imajo vpeljan ustrezen sistem etiketiranja, pakiranja in ločevanja posameznih proizvodov pred izvozom na vzorcu 7 držav članic EU po sektorjih, kot podlaga za oceno vplivov novih fitosanitarnih zahtev (Concept Paper, 2008).

Sektor	Etiketiranje (%)	Pakiranje (%)	Ločevanje (%)
Zrnje in drugi skladiščni proizvodi *	0/10	0/10	0/10
Drevesnice in druge rastline za saditev*	60/90	50/50	25/100
Tranzit v Rusko federacijo	2,5	5	10
Semena in sadike zelenjave	50	50	30
Les in lesni proizvodi*	2,5/55/67	2/27/100	2/28/100
Seme za setev	100	100	100
Okrasne čebulice	85	90	90
Rezano cvetje	100	100	100
Konzumni krompir	100	90	100
Sadje in zelenjava	67	100	100
Kostanj	50	50	40

*Zaradi velikih odstopanj so prikazane vrednosti posameznih razredov

Zanimiva pa je naša ugotovitev pri nacionalnem usklajevanju novih zahtev, da so deležniki manj pripravljeni in morda tudi manj usposobljeni za sodelovanje v takih postopkih, kot v »starih« državih članicah. Anketni vprašalnik smo prevedli in z dodatno obrazložitvijo poslali na gospodarska združenja in zbornice, ki bi jih določbe zadevale, ter jih povabili na sestanek, kjer smo zahteve dodatno razložili in pridobili njihova mnenja o oceni učinkov. Odziv je bil slab, temeljitejše analize se niso lotili, le nekaj največjih nam je poslalo odgovore na postavljena vprašanja. Prejeli smo celo odgovor, da naj najprej pripravimo predpis, potem pa bodo dali pripombe nanj.

Preglednica 2: Rezultati ankete v državah članicah EU o vplivu novih zahtev o registraciji izvoznikov in zagotavljanju fitosanitarne varnosti pošiljk, namenjenih za izvoz na državne organe in podjetja (Concept Paper, 2008).

Vpliv nove zahteve	Ministrstva / fitosanitarni organi				Podjetja			
	Št. DČ	Velik	Srednj i	Majhe n	Št. DČ	Velik	Srednj i	Majhe n
Vzpostavitev registracije	17	25%	45%	30%	14	25%	47%	28%
Vzdrževanje registracije	17	3%	60%	37%	-	-	-	-
Prepoved aktivnosti glede sestave in zamenjave pošiljk	17	18%	45%	37%	14	37%	24%	39%
Etiketiranje	16	25%	42%	33%	14	37%	21%	42%
Pakiranje	15	11%	48%	41%	14	35%	46%	19%
Ločevanje izvoznih pošiljk	14	41%	51%	8%	14	40%	32%	28%
Uradni nadzor	17	36%	33%	31%	14	22%	62%	16%
Skuno administrativno breme	17	25%	50%	25%	14	28%	43%	29%

4 SPREMEMBA REŽIMA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA RASTLIN V EU

Področje zdravstvenega varstva rastlin v EU ureja direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti, ki je bila izdana kot prečiščeno besedilo osnovne direktive 77/93/EGS, sprejete 21. decembra 1976, in njenih 48 sprememb. Glavnina sprememb je nastala zaradi posodobitve seznamov škodljivih organizmov in rastlin v prilogah direktive I - V, ki so jih narekovale nove najdbe organizmov in prepoznana nova tveganja z mednarodno trgovino. Direktiva, ki je v slovenski pravni red prenesena z zakonom o zdravstvenem varstvu rastlin (ZZVR-1), predpisuje omejitve pri vnosu na ozemlje EU glede na nevarnost za zdravje posameznih vrst rastlin ter izvajanje stalnega nadzora škodljivih organizmov (t.i. karantenske liste), za katere je znano, da pomenijo nevarnost povzročitve velike gospodarske škode.

Tudi direktiva 2000/29/ES, ki je glavna direktiva na področju zdravstvenega varstva rastlin (vse ostale direktive Sveta in direktive Komisije so ji podrejene) je bila do leta 2009 že 18-krat spremenjena. Sicer je neuradno prečiščeno besedilo redno objavljeno na spletnih straneh Evropske komisije, da je zagotovljena transparentnost, vendar pogoste spremembe povzročajo težave tako posameznikom in podjetjem, ki pridelujejo, uvažajo in distribuirajo zadevne rastline in rastlinske proizvode, kot nacionalnim ministrstvom, ki direktivo prenašajo v izvedbene predpise. Slovenija je ena redkih držav, ki seznamov rastlin in organizmov iz prilog direktive ne objavlja kot sestavni del nacionalnega predpisa, ampak na uradnih straneh Fitosanitarne uprave, zlasti zaradi zmanjšana obremenitve državne uprave in uporabniku bolj prijaznega tolmačenja sprememb.

Na podlagi usmeritev Lizbonske strategije pa se je v letu 2008 začela ocena prenove režima zdravstvenega varstva rastlin v EU. V času slovenskega predsedovanja Svetu EU je bila v delovni skupini vodij fitosanitarnih služb prva razprava o prenovi sistema, ki je v sklepih Evropski komisiji predlagala, da začne delo na tem zahtevnem področju. Kot se pogosto zgodi, smo tudi tu sledili primeru izdelave strategije za zdravje živali, kjer se je v pripravo strategije vključil celoten sektor in delo za 4 do 5 let vzel kot visoko prioriteto na politični ravni, da bi v 7 letih spremenili režim: 2,5 leti je trajalo usklajevanje med Evropsko komisijo, Evropskim parlamentom in Svetom EU, nadaljnji 2 leti so pripravljali strategijo, ki so jo sklenili septembra 2008, ter pristopili k pripravi zakonodajnega akta. Uradno so naznanili cilje, dobili podporo Sveta ministrov, tako da je vsako naslednje predsedstvo vedelo, kako bodo postopali na tem dosjeju. Organizirali so več posebnih sestankov, konferenc in delavnic, da so pomagali ocenjevalcem. Kasneje so podobno organizirali presojo rezultatov ocene preko sodelovanja deležnikov.

Evropska komisija je za direktivo 2000/29/ES postavila časovni okvir za izdelavo ocene vplivov, akcijskega načrta in predlogov sprememb predpisov: pripravljalna faza ocene stanja je bila končana marca 2009, ocenjevalna faza je načrtovana do konca leta 2011 in delo na pripravi predloga nove direktive ali uredbe za področje zdravstvenega varstva rastlin naj bi teklo od leta 2012 dalje.

Evropska komisija je za oceno vplivov najela izvajalsko agencijo, ki bo kot časovni okvir za izdelavo ocene vplivov vzela obdobje od uveljavitve skupnega evropskega trga 1993 do 2008 za vzorčne države članice, ocenjevali pa bodo 8 področij politik znotraj varstva rastlin (nadzor in kategorizacija škodljivih organizmov, regionalizacija in varovana območja, notranji trg, uvozni režim, fitosanitarni ukrepi za izbruhe in najdbe škodljivih organizmov, itd.) vključno s horizontalnimi področji kot sta organizacija služb ter raziskave in razvoj. Slovenski strokovnjaki za varstvo rastlin bi se morali vključevati v študijo ali pa vsaj izkoristiti posvetovalne faze in aktivno dajati pripombe na izdelane ocene in poročila v stalnih forumih kot so Stalni odbor za zdravje rastlin pri Evropski komisiji in delovne skupine Sveta EU ter v

priložnostnih konferencah in delavnicah, ki jih bo organizirala Komisija. Prva konferenca, odprta za deležnike, je načrtovana v času izdelave ocene za november 2009, druga pa v času, ko bo izdelan osnutek končnega poročila v drugi polovici leta 2010.

5 RAZPRAVA IN SKLEPI

Nove usmeritve pri pripravi predpisov dajejo prednost tudi uveljavitvi sistemov, ki omogočajo hitro, cenejše in enostavnejše poslovanje podjetij in državljanov z državno upravo in drugimi javnimi institucijami. Ureditev področja naj zagotavlja predvsem enostavnejši dostop do informacij in elektronsko poslovanje z državno upravo. Fitosanitarno področje je sorazmerno dobro podprto z javno dostopnimi vsebinami na uradni spletni strani Fitosanitarnе uprave in Fito-Info. To strankam olajša dostop do informacij, uradnikom pa prihrani čas in zmanjša možnost napak pri pojasnjevanju številnih postopkov poslovanja na področju. V letu 2008 smo uvedli tudi elektronsko oddajo prijave pridelave rastlin, ki zapadejo fitosanitarnemu nadzoru, informacijska podpora drugim postopkom pa je v izgradnji.

Ne samo globalna gospodarska kriza, tudi dolgoročna politika v državni upravi zahteva racionalizacijo, ki jo bo potrebno uvesti tudi pri pripravi predpisov. Predpisi so tista podlaga pravne države, s katero je določen pravni red, urejeno delovanje državnih organov, ravnanje pravnih subjektov in njihova medsebojna pravna razmerja. Po načelu »manj je več«, bo predpisov v prihodnje manj, a jih bomo skrbno načrtovali, urejali družbena razmerja s predpisi le v primerih, ko zastavljenih ciljev ni mogoče urediti na drug način, dosegali čim širše soglasje o družbeni potrebnosti posameznega posega države s predpisi in skrbeli za tako pravno okolje, ki omogoča mirno reševanje nasprotij, ki jih prinašajo različni interesi v družbi, kar je na fitosanitarnem področju še posebej pogosto.

6 LITERATURA

- Bategelj T. (2008). E-uprava – zavezništvo z uporabniki, Pasadena, Ljubljana, 2008
- Concept Paper on Phytosanitary Security after certification: Overview on the replies from Member States to the Questionnaire.- Council of the European Union, Working Party on Plant Health, Roosendaal Group - Sub group on Transit (DS 516/08 Rev. 1), 5 June 2008, 50 s.
- Evaluation of the Community Plant Health Regime; Terms of Reference.- European Commission, Health And Consumers Directorate-General, Safety of the Food Chain, Biotechnology and Plant Health (RB/svi D(2009) 510172), 18 March 2009, 65 s.
- Metodologija za merjenje administrativnih stroškov, Ministrstvo za javno upravo: 2009, spletni naslov: http://www.mju.gov.si/si/boljsi_predpisi_in_odprava_administrativnih_ovir_oao/merjenje_administrativnih_stroskov/
- Program ukrepov za odpravo administrativnih ovir in zmanjševanje administrativnih bremen do leta 2012 za 25 odstotkov, Ministrstvo za javno upravo: 2009, spletni naslov: http://www.mju.gov.si/si/boljsi_predpisi_in_odprava_administrativnih_ovir_oao/
- Resolucija o normativni dejavnosti.- Državni zbor Republike Slovenije, Odbor za notranjo politiko javno upravo in pravosodje, spletni naslov: <http://www.dz-rs.si/> (2009)
- Zatler R. (2009). Odprava administrativnih ovir, XV. Dnevi javnega prava in javnega managementa, Portorož, 3. in 4. junij 2009